

Warszawa, dnia 26-07-2021 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DL-NL.4130.61.2019.PD
1661869.5534370.4554055

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 5 oraz art. 107 § 3, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej „K.p.a.”, w związku z art. 7 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326) zwanej dalej „u.o.g.r.l.”,

stwierdzam

nieważność decyzji Ministra Środowiska

z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP)

UZASADNIENIE

Niniejsza decyzja została wydana w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Minister Środowiska decyzją z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP) wyraził zgodę na przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolnicze i nieleśne 2,0710 ha gruntów leśnych będących własnością Skarbu Państwa stanowiących część działki ewidencyjnej nr 103 z obrębu ewidencyjnego 0021 Sowiniec, gmina Mosina, oznaczonych na załączonych do wniosku mapach w skali 1:2000, projektowanych pod tereny dróg publicznych klasy głównej, tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, tereny publicznego ciągu pieszo-rowerowego, tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja w oparciu o uchwałę nr XX/133/15 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 października 2015 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów części miasta Mosina oraz części wsi Sowiniec.

W dniu 10 maja 2021 r. do Ministra Klimatu i Środowiska wpłynęła od osoby postronnej informacja, iż na terenie obrębu ewidencyjnego Sowiniec w gminie Mosina, w którym znajduje się działka ewidencyjna nr 103 objęta zgodą na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne stanowiących własność Skarbu Państwa tj. decyzją Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP) – obowiązuje rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2021 r., w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego.

Zgodnie z § 2 pkt 30 ww. aktu prawa miejscowego na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody zabronione jest dokonywanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych położonych w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec na cele nierolnicze i nieleśne.

Minister Klimatu i Środowiska w wyniku powzięcia powyższych informacji podjął czynności zmierzające do wyjaśnienia rzeczywistego stanu prawnego i faktycznego z uwagi na ewentualną konieczność wzruszenia decyzji z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP).

W dniu 2 czerwca 2021 r. organ zwrócił się o wyjaśnienie w zakresie obowiązującego rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2021 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego zarówno do autora przedmiotowego aktu tj. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz do organu, który w trybie art. 135 ust. 1 pkt 2 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, z późn. zm.) przejął kompetencje od Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu w zakresie ustanawiania stref ochronnych ujęć wody tj. Wojewody Wielkopolskiego.

Otrzymane przez Ministra Klimatu i Środowiska tożsame stanowiska obu ww. organów potwierdziły zarówno obowiązywanie przedmiotowego aktu prawa miejscowego, jak i zawarty w § 2 pkt 30 tego aktu zakaz dokonywania zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych położonych w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec na cele nierolnicze i nieleśne.

Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 5 K.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 maja 2019 r., sygn. akt. VII SA/Wa 2362/18: *„Niewykonalność decyzji, o której stanowi art. 156 § 1 pkt 5 KPA, musi zachodzić zarówno w dacie jej wydania, jak i w dacie orzekania przez organ nadzoru (oraz w przyszłości). Przesłanka niewykonalności powinna być rozpatrywana zarówno w odniesieniu do sfery faktycznej (np. techniczny brak możliwości zrealizowania decyzji), jak również do sfery prawnej (np. istnienie przepisu zabraniającego realizacji decyzji lub nakazującego inny rodzaj zachowania). Nie można więc mówić o niewykonalności decyzji, jeżeli zachodzi jedynie trudność w jej wykonaniu.”*

Jednocześnie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 stycznia 2020 r., sygn. akt. I OSK 3480/18 wskazuje, iż: *„Niewykonalność decyzji jako przesłanka wskazana w art. 156 § 1 pkt 5 KPA oznacza, że rozstrzygnięcie z przyczyn prawnych bądź faktycznych nie może zostać wykonane, przy czym niewykonalność ta musi istnieć już w dacie jego wydania, zaś przeszkody powodujące niewykonalność trwają cały czas aż do czasu stwierdzenia jej nieważności. Niewykonalność prawna oznacza niemożność zastosowania się do decyzji z uwagi na istniejący w obowiązującym porządku prawnym zakaz lub nakaz określonego zachowania pozostający w sprzeczności z wydaną decyzją. Natomiast niewykonalność faktyczna decyzji to trwała niemożność jej wykonania z pozaprawnych przyczyn obiektywnych o charakterze nieusuwalnym.”*

Zgodnie z art. 158 § 1 K.p.a. rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji. Przepisów o milczącym załatwieniu sprawy nie stosuje się.

Zgodnie z art. 107 § 3 K.p.a., uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Minister Klimatu i Środowiska poddał ponownej analizie wniosek Burmistrza Gminy Mosina z dnia 9 kwietnia 2019 r., znak: PP.6721.1.2019.MS (PP.6721.13.2015.MS), w wyniku rozpatrzenia którego została wydana decyzja z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP).

Po przeprowadzonej analizie organ stwierdził, iż przedmiotowy wniosek nie zawierał informacji o obowiązującym na terenie obrębu ewidencyjnego Sowiniec rozporządzeniu Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2021 r., w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody w rejonie Mosina-Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego, a także, iż podczas prowadzonego postępowania administracyjnego przedmiotowa informacja nie została ujawniona.

Mając na uwadze przytoczone powyżej orzecznictwo sądów administracyjnych należy wskazać, iż decyzja z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP) obarczona jest wadą niewykonalności tj. w dniu jej wydania obowiązywał akt prawa miejscowego - rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2021 r., które w § 2 pkt 30 ustanawiało zakaz dokonywania zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych.

Jednocześnie należy wskazać, iż ww. akt prawa miejscowego w dalszym ciągu obowiązuje, w związku z czym wada niewykonalności prawnej decyzji z dnia 22 czerwca 2020 r. znak: DL-NL.4130.61.2019.KB(AP) jest trwała i stanowi podstawę do stwierdzenia jej nieważności w trybie art. 156 § 1 pkt 5 K.p.a.

Biorąc pod uwagę powyższe Minister Klimatu i Środowiska orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z treści decyzji może w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, zwrócić się do Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 K.p.a.). Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wolny jest od opłat. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 w związku z art. 127 § 3 K.p.a. przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Przepisów tych nie stosuje się w przypadkach, gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108 K.p.a.) oraz decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Decyzja podlega też wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli jest zgodna z żądaniem

wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 130 § 4 w zw. z art. 127 § 3 K.p.a.).

2. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie - art. 52 § 3, art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.), zwanej dalej „p.p.s.a.”. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa). Brak złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty jej doręczenia i złożenie skargi spowoduje, że decyzja stanie się ostateczna i wykonalna. Zgodnie z art. 61 § 1 p.p.s.a. wniesienie skargi na decyzję nie wstrzymuje wykonania decyzji i podlega ona wykonaniu jako decyzja ostateczna. Złożenie skargi od decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego objęte jest wpisem stałym w wysokości 200 zł zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

3. W przypadku złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów postępowania sądowo-administracyjnego oraz przyznania prawa pomocy przed sądem administracyjnym na zasadach określonych w art. 239-262 p.p.s.a. Właściwy w tym zakresie jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, do którego należy złożyć odpowiedni wniosek.

4. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku wobec Ministra Klimatu i Środowiska, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia Ministrowi Klimatu i Środowiska oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że na decyzję nie może być wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i podlega ona wykonaniu (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 i art. 16 § 3 K.p.a.).

Z up. Ministra

Edward Siarka
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Otrzymuje:

Burmistrz Gminy Mosina
62-050 Mosina, pl. 20 października 1

Do wiadomości:

1. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu
60-959 Poznań, ul. Gajowa 10;
2. Marszałek Województwa Wielkopolskiego
61-714 Poznań, al. Niepodległości 34;
3. Nadleśnictwo Konstantynowo
62-053 Konstantynowo, Konstantynowo 1;
4. a/a.